

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010033
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115010033.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti obvinenému R. H., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., C. XX, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, samosudcom JUDr. Michalom Fialom v Trenčíne dňa 22. marca 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 241 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku s poukazom na § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku sa zastavuje trestné stíhanie obvineného R. H., nar. XX.XX.XXXX, vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/2/2015, pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 09.01.2014 v čase o 13.15 hod. v lokalite W. nachádzajúcej sa v k. ú. obce C. v poraste číslo XXXa, zapísanom v katastri nehnuteľností na parcele registra „C“ číslo XXXX/X, ktorá je pozemkom s lesným porastom a je evidovaná na liste vlastníctva číslo XXXX, bez povolenia na výrub drevnej hmoty vyrúbal 1 ks dreviny Jelša s priemerom v dolnej časti pňa 45 cm o objeme 0,82 m³, ktorú následne popíľili na menšie kusy, čím poškodenej spoločnosti LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, sídlo Banská Bystrica, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 351 spôsobil škodu vo výške 37,72 Eur,

pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor okresnej prokuratúry podal dňa 09.01.2015 na Okresný súd Trenčín pod č. 1Pv 61/14/3309-45 obžalobu na obvineného R. H. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe, ako aj vo výrokovvej časti uznesenia.

Samosudca Okresného súdu Trenčín po dôkladnom preskúmaní obžaloby a podľa jej obsahu a obsahu trestného spisu pod sp. zn. 1T/2/2015 dospel k týmto zisteniam:

Žalovaného trestného činu (prečinu) prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, pričom podľa odseku 2 písmeno d) trestným činom (prečinom) je, ak je takou vecou vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom.

Objektom tohto prečinu je ochrana vlastníctva veci, ďalej držby veci, ale aj faktickej dispozície s vecou, pričom rozhodujúci je faktický stav; takou vecou je v danom prípade drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu.

Objektívna stránka spočíva v neoprávnenom zásahu do vlastníckych práv iných osôb, a to tým, že páchatel' si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní.

Podľa ustanovenia § 212 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona krádež je trestným činom bez ohľadu na výšku spôsobenej škody, t.j. na uplatnenie trestného postihu nie je v prípadoch, ak si niekto neoprávnene prisvojí cudziu vec a takou vecou je úroda z pozemku, ktorý patrí poľnohospodárskemu pôdnemu fondu, alebo drevo z pozemku, ktorý patrí lesnému pôdnemu fondu alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom potrebné, aby škoda prevyšovala 266,-- Eur,

Na krádež vecí z úrody z pozemku poľnohospodárskeho pôdného fondu, dreva z pozemku lesného pôdného fondu, rýb z rybníka s intenzívnym chovom alebo vecí, ktorých odber podlieha spoplatneniu podľa osobitného predpisu sa tak vzťahujú iné pravidlá, ako na krádež akejkoľvek inej veci.

Takto sprísnený trestný postih do nášho právneho poriadku zaviedol s účinnosťou od 1. decembra 2000 zákon číslo 399/2000 Z.z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (tzv. farmársky zákon), pričom dnešnú podobu získal až s účinnosťou od 1. augusta 2001 na základe novely vtedajšieho trestného zákona vykonanou zákonom č. 253/2001 Z.z. Súčasne účinný trestný zákon v plnom znení prevzal toto ustanovenie z pôvodného trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 (Jakab, R., Bulletin slovenskej advokácie, 2006, ročník 11, strana 33).

Podľa dôvodovej správy k zákonu číslo 399/2000 Z.z. vtedajšia právna úprava trestného činu krádeže obsiahnutá v § 247 Trestného zákona nedostatočne reagovala na rozmanité prípady zmocnenia sa cudzej veci. Táto právna úprava bola nevyhovujúca pri menších krádežiach poľnohospodárskych plodín alebo drevnej hmoty z cudzích pozemkov, ktoré však spôsobovali obrovské škody na cudzom majetku. Na túto situáciu mala práve reagovať navrhovaná právna úprava, ktorá za osobitnú okolnosť podmieňujúcu trestnoprávnu zodpovednosť za krádež bez ohľadu na výšku spôsobenej škody mala považovať aj to, že sa páchatel zmocní cudzej veci na cudzom pozemku. Takáto novelizácia mala prispieť k účinnejšej ochrane oprávnených záujmov poľnohospodárov, vlastníkov lesov, ale aj ďalších osôb, preto bola spoločensky považovaná za žiaducu a potrebnú. Uvedený zákon mal byť prostriedkom na eliminovanie krádeže úrody z poľnohospodárskych pozemkov a dreva z lesov, ktorých páchatelmi boli v danom čase zväčša tí istí páchatelia, ktorí sa takýchto krádeží dopúšťali opakovane.

Dôvodom nutnosti posilňovania represívnych nástrojov a posilňovania odstrašujúceho účinku trestov bola aj motivácia zvýšiť ochranu poškodených, ktorí sú často krát postihnutí nielen o peňažné či nepeňažné hodnoty, ale taktiež utrpia duševnú traumu spôsobenú protiprávnym konaním páchatela. V danom smere išlo o to, že suma 266,-- Eur nie je pre každého občana zanedbateľnou hodnotou. U človeka, ktorý má príjem na úrovni minimálnej mzdy alebo minimálneho dôchodku je ťažko pochopiteľné a veľmi traumatizujúce, že ak ho niekto pripraví o jeho živobytie na celý mesiac, nejde ani o trestný čin. Nehovoriac o tom, že v mnohých prípadoch, ak bol páchatel v hmotnej núdzi, nemal žiadnu ujmu, keďže sa jednalo iba o priestupok a vymáhanie sankcie voči nemu muselo byť vzhľadom na tento stav zastavené. To viedlo k tomu, že väčšina občanov stratila vieru v spravodlivosť a v ochranu štátom. Krádeže menšieho rozsahu už rezignovaní občania ani nenahlasujú. Výsledkom bola síce pomerne dobrá štatistika o kriminalite, ale aj veľká motivácia pre páchatelov pokračovať v ich konaní. Z uvedeného vyplýva, že úpravou právnej normy zákonodarca chcel ochrániť najmä tých poškodených, ktorým zásahom do ich majetkových práv (hoci aj pod sumu 266,-- Eur) naozaj vznikali pre nich nevyčísliteľné škody.

Obvinený R. H. v prípravnom konaní spočiatku odmietol vypovedať. V neskoršej výpovedi, ktorá bola vykonaná na jeho žiadosť pre jeho zlý zdravotný stav v mieste jeho bydliska uviedol, že nesúhlasí s obsahom uznesenia o vznesení obvinenia. Ku skutku uviedol, že v januári 2014 bol v lese v lokalite tzv. Kruhy, kde prišiel na jeho traktore. Do lesa prišiel za účelom spílania stromu, ktorý sa nachádzal na jeho pozemku. Tento pozemok získal dedičským konaním číslo XXX/XXXX. Uvedená parcela bola prečíslovaná na parcelu číslo XXXX. Je to parcela, o ktorú bol okradnutý. Po príchode na dané miesto motorovou pílou spílil v desať metrovej výške nalomený strom - jelšu. Po tomto prišli na miesto pracovníci Štátnych lesov, ktorí mu povedali, že je na cudzom pozemku. Obvinený podotkol, že predmetný strom bol dutý a v jeho vnútri boli včely. Strom spílil z obavy, aby nespadol na deti, ktoré chodili k neďalekému prameňu Kyselky. Výrub vykonal na svojom pozemku, o čom predložil svoje doklady. Taktiež poukázal na skutočnosť, že voči jeho osobe použili policajti násilie, na čo neboli oprávnení. Trval na svojich vyjadreniach, že žiadnej krádeže sa nedopustil, nakoľko bol na svojom pozemku, ktorý zdedil. V závere svojej výpovede uviedol, že sa nezľakne ani prokuratúry ani policajtov, čestných chlapov si

váži a je im vďačný, upozorňuje premiéra, aby spravil v štátnej správe v nižších kruhoch poriadok, lebo pracovníci robia národu zle a tento je znepokojený a tak prichádza o referencie.

V rôznych podaniach obvineného o preskúmanie zákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní adresovaných aj na Generálnu prokuratúru SR, ktoré boli prokuratúrou vyhodnotené a vybavené tak, že ich odstúpila súdu s odôvodnením, že vzhľadom na štádium trestného konania po podaní obžaloby, podania predstavujú obranu obvineného, obvinený namietal, že dôkazy voči nemu vychádzajú z nepravdivých a nezákonných dôkazov. Svedok O.. S. A., pracovník poškodeného je jeho rodina, s ktorým má dlhodobé spory. Je vecne správne uvedené, že dňa 19.2.2014 bola vykonaná dodatočná obhliadka miesta činu. Miesto bolo zamerané GPS prístrojom. Toto zameranie bolo len na základe informácii lesníkov z C., prítomní na procesnom úkone boli aj príslušníci OO PZ. Pri určení miesta skutku boli od prvopočiatku rozpory. Lesníci aj on uvádzali rozdielne lokality, čo aj deklaroval. Na takto závažný procesný úkon nebol prizvaný, konala sa bez jeho prítomnosti, príslušníci polície a lesníci mohli pracovníkom katastra uviesť akékoľvek informácie o lokalite tzv. trestného činu a miesta trestného činu, on sa vo veci nemohol vyjadriť. Podľa toho bol spracovaný aj znalecký posudok, tzv. zamerania súradníc podľa GPS. Týmto konaním boli porušené základné zásady trestného konania, jeho právo brániť sa proti nepravdivým údajom a obvineniam. Uvedený úkon, na základe ktorého je obvinený, je len jednostranný a účelový. Ak by na tomto procesnom úkone bol prítomný a presne označil lokalitu, kde bol v čase skutku a následného zadržania, určite GPS by ukazovalo iné súradnice ako sú prezentované políciou.

Faktom je, že zo zápisníc o ohliadke miesta činu, ktoré sú súčasťou vyšetrovacieho spisu nevyplýva, že by sa obvinený týchto úkonov zúčastnil a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by bol o vykonaní týchto úkonov v prípravnom konaní upovedomený tak, aby sa ich mohol zúčastniť. Faktom zároveň je aj skutočnosť, že z vyšetrovacieho spisu nevyplýva, že by bola obrana obvineného, že k spáchaniu skutku malo dôjsť nie v lokalite Za salašom (ako je obvinenému kladené za vinu v zmysle obžaloby), ale v lokalite Kruhy náležite preverená a to napr. tak, že by bol obvinený vyzvaný, aby ukázal na miesto kde malo podľa jeho tvrdení dôjsť k výrubu jelše o čom by bola vyhotovená príslušná zápisnica o ohliadke.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V súvislosti s v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. poriadku zakotvenou zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci, ktoré náležité zistenie skutkového stavu veci orgánmi činnými v trestnom konaní je nevyhnutným a základným predpokladom nielen na podanie obžaloby, ale aj pre spravodlivé rozhodnutie súdu, súd poukazuje aj na skutočnosť, že so subjektívnou stránkou trestného činu úzko súvisí aj omyl páchatel'a, a to najmä vo vzťahu k preukazovaniu jeho úmyslu. Takýto omyl predovšetkým vyjadruje nesúlad páchatel'ovho vnímania alebo predstavy so skutočnosťou, ktorý spočíva v tom, že páchatel' si určitú skutočnosť vôbec neuvedomuje, alebo o nej nemá správnu predstavu. Omyl sa môže týkať skutkových alebo právnych okolností. Podľa toho rozlišujeme omyl právny a omyl skutkový a to pozitívny alebo negatívny. V prípade negatívneho omylu ide o to, že osoba nepozná okolnosť podmieňujúcu trestnú zodpovednosť, a to na rozdiel pozitívneho omylu, kde osoba sa domnieva, že existuje okolnosť podmieňujúca trestnú zodpovednosť. O skutkový omyl pôjde, ak má páchatel' nesprávnu predstavu o okolnostiach patriacich k trestnému činu (o skutočnostiach podmieňujúcich trestnú zodpovednosť). Skutkový omyl negatívny nastane vtedy, ak páchatel' nepozná nejakú skutočnosť, ktorá sa vyžaduje na naplnenie znakov uvedených v Trestnom zákone alebo nepozná okolnosť podmieňujúcu jeho trestnú zodpovednosť. V tomto prípade je vylúčené úmyselné zavinenie ako aj vedomá nedbanlivosť, nie je však vylúčená zodpovednosť za nevedomú nedbanlivosť.

V súvislosti so zavinením súd poukazuje aj na ustanovenie § 36 písm. d) Tr. zákona v zmysle ktorého je poľahčujúcou okolnosťou ak páchatel' spáchal trestný čin ako osoba vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Podľa § 127 ods. 3 Tr. zákona osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinený je osobou vo výrazne vyššom veku, nakoľko v čase spáchania skutku mal 75 rokov.

Súd uvádza, že z obsahu spisu, úradných záznamov policajtov, sa javí, že obvinený k veci pravdepodobne nezvolil racionálny prístup. Orgány činné v trestnom konaní si totiž konajú iba svoju povinnosť náležite zistiť skutkový stav tak, aby by to celkom zrejme obvinený očakával v prípade, že by bol sám takýmto činom poškodený. Súd však konštatuje, že aj keď právo obstarávať dôkazy majú v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku aj strany a teda aj obvinený a javí sa, že obvinený vo veci zvolil obštrukčný prístup, platí zásada, že v trestnom konaní nie je úlohou obvineného preukázať svoju nevinu, ale úlohou orgánov činných v trestnom konaní zákonným spôsobom preukázať vinu obvinenému.

Vzhľadom na uvedené súd uvádza, že musí vyhodnotiť námietky obvineného, ktorými namieta, že nebol prítomný pri ohliadke miesta činu a ani o tomto úkone upovedomený za relevantné, pričom zároveň dodáva, že v konaní by nepostačovalo iba objektívne preukázať, že k odcudzeniu dreveniny obvineným došlo z cudzieho pozemku, ale bolo by tiež nevyhnutné bez akýchkoľvek pochybností preukázať vedomostnú zložku úmyselného konania obvineného, keďže trestný čin krádeže je trestným činom úmyselným.

Zo správy obce Dubodiel vyplýva, že obvinený je vdovec, žije sám v rodinnom dome. Je poberateľom starobného dôchodku. Pokiaľ je im známe, s rodinou vôbec nekomunikuje, chodí ho navštevovať len syn, ktorý žije v Q. Q.. Menovaný je problematickej povahy. Jeho správanie je nevyspytateľné. S mnohými občanmi a organizáciami v obci má spory. Neustále podáva trestné oznámenia, nezmyselne a nepravdivo osočuje ľudí, ubližuje a terorizuje ich. Jeho jednanie je iba formou urážok, vulgarizmov a vyhrážania sa. Môžu to potvrdiť aj z vlastnej skúsenosti. Neustále slovné napádanie, hrubé urážanie pracovníkov obce vrátane starostky je na dennom poriadku. Vo veľkej miere požíva alkoholické nápoje, výsledkom čoho je jeho agresivita až nepríčetnosť. Podľa ich názoru je to psychicky chorý človek.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obvinený doposiaľ nebol trestne stíhaný. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra vyplýva spáchanie iba dvoch priestupkov obvineným a to proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa mal dopustiť v roku 2013, pričom jeden priestupok mal spočívať v telefonickom kontaktovaní starostky obce Dubodiel, kedy mal starostke telefonovať do práce a následne ju mal vulgárne urážať slovami „ty prasa špinavé, ja sa s takýmto hovädom nemám čo baviť“ a druhý tiež v telefonickom kontaktovaní inej osoby, ktorej začal vulgárne nadávať, na čo sa táto zľakla a telefón položila.

Z osobnostného hodnotenia obvineného tak vyplýva, že obvinený až do vyššieho veku 74 rokov viedol riadny život a mal spáchať skutok ako osoba vo vyššom veku 75 rokov, pričom vyvstáva otázka, či táto skutočnosť nemohla mať vplyv na rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť obvineného.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

V tomto ustanovení je zakotvená výnimka z formálneho chápania kategórie trestných činov vo vzťahu k prečinu. Stupeň závažnosti nemožno presne zmerať a vyjadriť v konkrétnych jednotkách. Toto ustanovenie je dolnou hranicou platnou pre prečiny.

Závažnosť prečinu určujú:

- a) spôsob vykonania činu a jeho následky,
- b) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti),
- c) miera zavinenia a pohnútky páchatela.

Ide o taxatívny výpočet skutočností ovplyvňujúcich závažnosť prečinu. Na druhej strane kritériá týkajúce sa konania a následku, t. j. objektívna stránka, miery zavinenia, príp. pohnútky, t. j. subjektívna stránka, sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu.

Pri stanovovaní hranice medzi priestupkom a trestným činom treba postupovať opatrne, a to tak, aby umiestnenie danej hranice malo svoje logické opodstatnenie, a zároveň aby sa deliaca hranica medzi nimi aplikovala na neurčitý počet prípadov rovnakého druhu, aby nemala iba individuálne použitie. Pomyselnou deliacou čiarou medzi priestupkom a trestným činom býva spravidla závažnosť určitého protispoločenského konania. Hoci závažnosť nie je exaktným pojmom, možno ju "merať", inter alia, s prihliadnutím na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku.

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje práve ustanovenie § 212 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, vo všeobecnosti nie je špecifikovaný nejaký závažnejší spôsob vykonania činu alebo jeho závažnejšie následky, ani nie sú rozhodujúce závažnejšie okolnosti, za ktorých bol daný čin spáchaný, už vôbec nehovoriac o závažnejšej miere zavinenia alebo pohnútku. Diferencujúcim kritériom je iba to, čo je ukradnuté, t.j. vec.

To však vzhľadom na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zákona neznamená, že závažnosť určitého činu v konkrétnom prípade vzhľadom na spôsob jeho vykonania a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a vo svojom súhrne nemôže byť nepatrná.

Vo všetkých oblastiach práva a jeho aplikácie by mal platiť princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionálnosti medzi zásahom do práv a sledovaným cieľom.

V súlade s vyššie uvedeným sa v trestnom práve uplatňuje tzv. zásada subsidiarity trestnej represie, ktorá je vyjadrením myšlienky, že trestnoprávne riešenie predstavuje ultima ratio tak pre zákonodarcu ako i súd (prostriedky trestného práva možno použiť iba v prípade, keď ostatné prostriedky nestačia) ako aj zásada humanizmu, ktorá okrem iného vyžaduje, aby trestná represia bola represiou rozumnou.

Pokiaľ ide o následok činu, ktorý je obvinenému kladený za vinu, súd poukazuje na skutočnosť, že z obsahu vyšetrovacieho spisu je už na prvý pohľad zrejmé, že prípad obvineného nezapadá medzi prípady, ktoré boli motiváciou na prijatie takto sprísneného trestného postihu. Z obsahu spisu nevyplýva, že by poškodenému takýmito konaniami vo svojom súhrne vznikali na majetkových právach keď už nie obrovské alebo väčšie, tak aspoň malé alebo inak citeľné majetkové škody, ktorým nemožno zabrániť miernejšími právnymi prostriedkami alebo, že by mohlo takéto konanie, ktorým došlo k zásahu do majetkových práv poškodeného, spôsobiť poškodenému, vzhľadom na charakter poškodeného, ktorý je právnickou osobou, či už duševnú traumou alebo iný citeľný a nevyčísliteľný sekundárny následok. Samotná majetková škoda, ktorá mala konaním obvineného vzniknúť 37,72 Eur, sa ani zďaleka nepribližuje škode malej a nedá sa nazvať inak ako nepatrná, pričom iné sekundárne následky na poškodenom a jeho právach konanie, ktoré je obvinenému kladené za vinu nemalo a ani objektívne nemôže mať.

Pokiaľ ide o okolnosti za akých bol čin spáchaný, najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd konštatuje, že u obvineného nie je daná žiadna priťažujúca okolnosť.

Pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti súd konštatuje, že z obsahu spisu vyplýva, že obvinený nebol v minulosti nikdy trestne stíhaný, pričom je preukázané, že sa dopustil iba dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu vo svojom vyššom veku. Súd zastáva názor, že nepriznanie obvinenému poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním skutku riadny život, ako osobe vyššieho veku 75 rokov, ktorý inak prežil z právneho hľadiska celý svoj život bezúhonne, z dôvodu, že sa vo svojom vyššom veku 74 rokov dopustil dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu prostredníctvom telefónu, by bolo hrubo formalistické.

Súd poukazuje aj na skutočnosť, že poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. d) Tr. zákona je aj skutočnosť, ak páchatel' spáchal trestný čin vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Túto poľahčujúcu okolnosť je možné priznať páchatel'ovi, u ktorého jeho vek mal zrejmý vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú vyspelosť a spôsobilosť.

Súd konštatuje, že o rozumovej a vôľovej spôsobilosti obvineného by mal urobiť záver v zásade na podklade vykonania príslušného znaleckého dokazovania.

Súd však uvádza, že skúmanie duševnej spôsobilosti fyzickej osoby je závažným zásahom do jej osobnostných práv, pričom na vykonanie takéhoto zásahu do osobnostných práv musia byť dané závažné dôvody. Vykonanie takého zásahu do osobnostných práv obvineného vzhľadom na konanie, ktoré mu je kladené za vinu v zmysle obžaloby a následok, ktorý z tohto konania obvineného mal vzniknúť, ktorý sa nedá posúdiť inak ako nepatrný, súd považuje nie že za neprimerané, ale z hľadiska primeranosti a rešpektovania ľudskej dôstojnosti obvineného za úplne vylúčené.

Ako vyplýva zo správy obce, obvinený má byť problematickej povahy, jeho správanie je nevyspytateľné a podľa ich názoru je obvinený psychicky chorý človek. Obvinený vo svojej výpovedi upozorňuje premiéra, aby spravil v štátnej správe v nižších kruhoch poriadok, lebo pracovníci robia národu zle a tento je znepokojený a tak prichádza o referencie..

Za daných okolností súd dospel k záveru, že obvinenému je potrebné priznať aj túto poľahčujúcu okolnosť bez toho, aby bolo v tejto veci vykonávané akékoľvek znalecké dokazovanie.

Pokiaľ ide o mieru zavinenia a pohnútku, miera zavinenia znamená vyššiu závažnosť úmyslu oproti nedbanlivosti, priameho úmyslu oproti nepriamemu úmyslu a tiež vedomej nedbanlivosti oproti nevedomej nedbanlivosti. Súd iba vo všeobecnosti konštatuje, že v súlade so zásadami náležitého zistenia skutkového stavu a in dubio pro reo, na podklade dôkazov založených vo vyšetrovacom spise nielenže nemôže urobiť záver, že by obvinený konal vo forme či už priameho alebo nepriameho úmyslu, do úvahy totiž pripadá vzhľadom na možnosť omylu aj forma nevedomého nedbanlivostného zavinenia, ale vzhľadom na právne relevantnú obranu obvineného nemôže urobiť bez ďalšieho ani záver, že by sa skutok vôbec stal.

V súvislosti s pohnútkou súd uvádza, že nie je zrejmé, aká by mohla byť pohnútkou konania páchatel'a prisvojovať si drevo z cudzích lesných pozemkov (vo všeobecnosti je pohnútkou a motívom k spáchaniu trestného činu krádeže získanie majetkového prospechu alebo veci, ktorú páchatel' chce a nemá), ak je sám vlastníkom lesných pozemkov a na získanie takéhoto majetkového prospechu alebo veci takýmto spôsobom nie je odkázaný.

Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že pokračovať v trestnom konaní proti obvinenému, v dokazovaní či sa skutok vôbec stal a pokračovať tak v trestnej represii proti obvinenému by bolo v rozpore so zásadou humanity (obvinený je osobou výrazne vyššieho veku, ktorý doposiaľ nebol trestne stíhaný a teda z hľadiska trestného práva celý svoj život prežil bezúhonne, pričom nie sú u neho dané žiadne priťažujúce okolnosti), proporcionality (následok konania, ktoré mu je kladené za vinu v zmysle obžaloby na majetkových právach poškodeného, ktoré má byť riešené prostriedkami trestného práva je nepatrný, pričom toto konanie nemalo a nemôže mať sekundárne následky na poškodenom a jeho právach) a subsidiarity (ochranu záujmov poškodeného a spoločnosti bolo možné dosiahnuť aj miernejšími právnymi prostriedkami, pričom použitie trestnej represie sa nejaví ako nevyhnutné).

Súd tak konštatuje, že pokračovanie v trestnej represii proti obvinenému by nebolo represiou rozumnou, nakoľko by sa viedlo iba z dôvodu vzniku nepatrnej majetkovej škody bez sekundárnych následkov proti bezúhonnej osobe vyššieho veku, ktorá doposiaľ viedla z hľadiska trestného práva riadny život, ktorej nie je možné pričítať žiadnu priťažujúcu okolnosť, pričom ochranu záujmov poškodeného a spoločnosti bolo možné dosiahnuť aj miernejšími právnymi prostriedkami.

Vzhľadom na následok konania, ktoré je obvinenému kladené za vinu v zmysle obžaloby (nepatrná majetková škoda) a okolností, za ktorých mal byť čin spáchaný (prevaha poľahčujúcich okolností, bez danosti priťažujúcich okolností), pri zachovaní spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a poškodeného a garanciami základných práv obvineného, resp. proporcionálnosti medzi zásahom do práv obvineného a sledovaným cieľom, v súlade so zásadou subsidiarity trestnej represie, ktorá predstavuje ultima ratio, dospel súd k záveru, že konanie, ktoré je obvinenému kladené za vinu v zmysle obžaloby nie je prečinom, nakoľko jeho závažnosť je nepatrná.

Vzhľadom k tomu, že súd dospel k záveru, že skutok, ktorý je obvinenému kladený za vinu v zmysle obžaloby nie je prečinom a v súčasnosti nie je daný dôvod na postúpenie veci na priestupkové konanie,

trestné stíhanie obvineného podľa § 241 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku s poukazom na § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zastavil, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor a poškodený podať sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia (doručenia) prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.